ἔλαβε κλίμακα, τὴν ἔθεσεν ἄνευ θορύβου ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἀνερριχήθη.

Ὅτε κατῆλθεν ἦτο κατακίτρινος, οἱ ὀδόντες του ἔδακνον τὸν μύστακα, καὶ δύο χονδρὰ δάκρυα ὕγραινον τὰς παρειάς του. Ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν κῆπον στηριζόμενος ἐπὶ δένδρου, ἀμεριμνῶν διὰ τὴν βροχὴν — τὴν ψυχρὰν βροχὴν τοῦ φθινοπώρου — κλαίων, ὀργιζόμενος, καὶ κτυπῶν διὰ τῶν χειρῶν του τὸ ὑπὸ ἱδρῶτος περιρρεόμενον ὁλονὲν μέτωπόν του.

Ὅτε ἀνύψωσε τὴν κεφαλήν, δὲν ὑπῆρχε πλέον φῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀνῆλθεν εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁσάκις τὴν πρωΐαν ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ.

Ὁ Βινὰρδ δὲν ἐκοιμήθη, ἐσκέφθη ἐπὶ πολύ, εἶτα, ἀφοῦ ἐξημέρωσεν, ἐγέμισεν ἐκ νέου τὸ ὅπλον του, καὶ κατῆλθεν ὅπως ἐξυπνήσῃ τὸν ξένον του, κρούσας δὲ τὴν θύραν :

—Ἐξύπνησε γρήγορα, τῷ εἶπεν, ἔχομεν δύσκολον ἐργασίαν σήμερον.

— Ἀμέσως, ἀμέσως, δύο λεπτὰ νὰ ἐνδυθῶ καὶ εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σου.

Μετά τινας στιγμὰς ὁ φίλος παρουσιάσθη.

Ἦτον ὡραῖος μελαγχροινὸς νέος, χαρίεις καὶ ζωηρός. Ἀνεχώρησαν, ὁ Βινὰρδ περίλυπος, ὁ φίλος του εὔθυμος.

* * *

Μετὰ πολύωρον πορείαν οἱ κυνηγοὶ εὑρέθησαν πρὸ γραμμῆς τινος, τῆς ὁποίας τὴν δίοδον ἐμπόδιζον δύο τελματώδεις τάφροι.

— Ἐκεῖ εἶνε !

— Διάβολε, εἶπεν ὁ φίλος.

— Αἴ ! πήδησε, εἶσαι εὔκαμπτος, θὰ μοὶ δώσῃς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

— Ἐμπρὸς λοιπόν.

Καὶ ὁ φίλος ἐπήδησεν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπήδα ὁ Βινὰρδ ὤθησε γελῶν τὸν φίλον του, ὅστις ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τοῦ χάνδακος, καταλασπωθεὶς μέχρι τῶν μηρῶν.

— Ἀ ! ἰδοὺ ὀχληρὸν φορτίον, εἶπε χαμογελῶν. Βινάρδ, δός μοι τὴν χεῖρά σου.

— Εἶμαι πολὺ κοντός.... κρατήσου ἀπὸ τὸ ὅπλον μου.

Καὶ τῷ ἔτεινε τὸ διπλοῦν ὅπλον του.

— Αἴ ! προσοχή, εἶνε γεμάτον ;

— Μὴ φοβεῖσαι.

Ὁ νέος ἔλαβε μὲ τὰς δύο του χεῖρας τὴν κάνναν ἑλκόμενος πρὸς τὰ ἄνω. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Βινὰρδ ἔλαμψαν, δι' ἑνὸς βλέμματος ἐξήτασε τὸ δάσος καὶ τὸν ὁρίζοντα . . . . οὐδείς . . . . ἡ χεὶρ του ἐπίεσε τὴν σκανδάλην καὶ ὁ μόλυβδος τῶν δύο κανῶν διεπέρασε τὴν κοιλίαν τοῦ δυστυχοῦς, ὅστις ὀρυώμενος ἔπεσεν εἰς τὸν βόρβορον.

Ὅτε ὁ Βινὰρδ μὲ κοίλους ὀφθαλμούς, χρῶμα πελιδνόν, τρέμων ἐκ τοῦ πυρετοῦ καὶ τοῦ φόβου φθάσας εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ δυστυχοῦς, ἡ κυρία Βινάρδ, εἶπεν ἁπλῶς, ἐξακολουθοῦσα τὴν ἐργασίαν της :

— Ὦ ! τὸν δυστυχῆ νέον, τρέξε ταχέως εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐξηγήσου καλῶς, δ ἀ νὰ μὴ ἔχωμεν τοὐλάχιστον ἐπακόλουθα.

* * *

Τὴν ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες ἔγραφον :

«Καὶ ἄλλη ἀπερισκεψία, ἧς τὸ λυπηρὸν ἀποτέλεσμα ἐβύθισεν εἰς θλῖψιν, ἔντιμον οἰκογένειαν τῆς πόλεώς μας. Ὁ Α*, ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν ἐκυνήγει μετὰ τοῦ στενοῦ φίλου του Β*, θελήσας δὲ νὰ πηδήσῃ τάφρον, καὶ μὴ ὑπολογίσας καλῶς τὴν ἀπόστασιν, ἔπεσεν εἰς τὸν βόρβορον, ἔτεινε δὲ πρὸς τὸν φίλον του τὴν ἀκτηρίδα τοῦ ὅπλου του, ὅτε κατ' ἀνεξήγητον σύμπτωσιν ἀμφότεραι αἱ κάνναι ταυτοχρόνως ἐκπυρσοκρότησαν καὶ ὁ δυστυχὴς Α*, ἔπεσε κεραυνόπληκτος. Εἶνε ἀδύνατον νὰ παρασταθῇ ἡ θλῖψις τοῦ Β*. Μᾶς διαβεβαιοῦσιν, ὅτι πρὸς στιγμὴν ἐφοβήθησαν διὰ τὸ λογικόν του».

* * *

Ὦ ! κύριοι κυνηγοί, δυσπιστεῖτε πρὸς τὰς ἀπερισκεψίας !

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Δ. Γ. Π.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΔΟΥΜΑ

—

Οἱ τρεῖς Σωματοφύλακες.—Ὅτε ἐξεδόθη τὸ γνωστότατον μυθιστόρημά του *Οἱ τρεῖς Σωματοφύλακες* ὁ τίτλος οὗτος μεγίστην ἐπίδρασιν ἔσχεν εἰς τὸ κοινόν. Ἀφ' οὗ κατεβρόχθισαν τὸ μυθιστόρημα, ἔτρεχον εἰς τὸ θέατρον νὰ τὸ ἴδωσι παριστανόμενον, ὅτε ἐγένετο δρᾶμα. Προτοῦ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ἐγίνοντο αἱ δοκιμαί, τῶν ἠθοποιῶν ὄντων ἄνευ θεατρικῶν ἐνδυμάτων κλπ, ἤτοι ἦσαν αἱ πρῶται δοκιμαί.

Ὄπισθεν παρασκηνίου τινὸς ἵστατο, κατά τινα δοκιμήν, πυροσβέστης τις ἀκούων τὸ δρᾶμα προσεκτικώτατα. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑβδόμης εἰκόνος τῆς τελευταίας πράξεως, ὁ πυροσβέστης δὲν ἦτο παρὼν πλέον.

— Μήπως βλέπεις πλέον τὸν πυροσβέστην, σύ; ἠρώτησε τὸν υἱόν του ὁ Δουμᾶς.

— Ὄχι, δὲν εἶν' ἐκεῖ πλέον.

Μετὰ τὴν πρᾶξιν ὁ Δουμᾶς ἔσπευσε νὰ ἀναζητήσῃ τὸν μὴ ἄλλως τε γνωρίζοντα τοῦτον πυροσβέστην καὶ τὸν ἠρώτησε·

— Διατί δὲν ἐκάθησες νὰ ἴδῃς καὶ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν ;

—Διότι δὲν μοῦ ἤρεσεν ὡσὰν τὰς ἄλλας.

Ἡ ἀπάντησις ἤρκεσεν εἰς τὸν Δουμᾶν. Μετέβη πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου Μπερώ, ἐκβάλλει τὸν ἐπενδύτην του, τὸν λαιμοδέτην του, τὸ ἐσωκάρδιόν του, ἀνοίγει τὴν τραχηλιὰν τοῦ ὑποκαμίσου του, καὶ ζητεῖ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἑβδόμης ἐκείνης εἰκόνος. Ὅταν τῷ τὸ ἔδωκαν, τὸ σχίζει καὶ τὸ ρίπτει εἰς τὸ πῦρ.

—Τί κάμνεις αὐτοῦ; τῷ λέγει ὁ Μπερώ.

— Δὲν ἤρεσεν· εἰς τὸν πυροσβέστην καὶ διὰ τοῦτο τὴν χαλῶ. Βλέπω τί τῆς ἐλλείπει.

Καὶ τὴν ἐξαναγράφει τροποποιημένην.

* * *

Ὁ Δουμᾶς ἔζη μὲ τὰ πρόσωπα τῶν μυθιστοριῶν του.

Μίαν ἡμέραν ὁ υἱός του τὸν εἶδε περίφροντι καὶ δυσηρεστημένον.

— Τί ἔπαθες ; τὸν ἠρώτησε. Μήπως εἶσαι ἀσθενής ;

— Ὄχι.

— Τί ἔχεις λοιπὸν τότε

— Ἐλυπήθην.

— Διατί ;

— Σήμερον τὸ πρωὶ ἐφόνευσα τὸν Πόρθον, εἰς τοὺς *Τρεῖς Σωματοφύλακας*. Δυστυχῆ Πόρθε ! Μετὰ λύπης μου τὸ ἔκαμα αὐτό ! Ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ τὸ μυθιστόρημα, ὅταν δὲ τὸν εἶδον νὰ κάμπτηται ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ νὰ κράζῃ: «Εἶναι πολὺ βαρύ, πολὺ βαρὺ δι' ἐμέ !» σὲ ὁρκίζομαι ὅτι ἔκλαυσα !

Κ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΣΗΜΑΙΑ

ΤΟ ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΤΟΥ ΙΟΥΔΙΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ

Τὸ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρ. τελῶν.]

«Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτημάτων..... Δραχ. 3 [3,50]

«Αἱ τίμιαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedée Achard..... Λεπτ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2.20]

«Εἴκοσι χιλιάδες λεύγαι ὑπὸ τὰς θαλάσσας», μυθιστορία Ἰουλίου Βὲρν [τόμοι 2] Δρ. 4 [4.20]

«Ὑπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4.20]

«Κωμῳδίαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]

«Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα· μυθιστόρημα . . Δρ. 1.50 [1.70]

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν..... Δρ. 1.50 [1.70]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως» μυθιστορία..... Δρ. 2 [2.20]

«Ἐθελβίνα» μυθιστορία τοῦ Ἄγγλου Ὀρλέν..... Δρ. 1.70 [1.80]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

«Αἰγυπτία Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορική, ὑπὸ Γεωργίου Ἔβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γαλάτη, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι τρεῖς)..... Δρ. 5.50 [6]

«Περιοδεία τῆς γῆς εἰς ὀγδοήκοντα ἡμέρας» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... Δρ. 2 [2.20]

«Ἡ μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon..... Δρ. 2 [2.20]

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]

«Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τόμοι 6)..... Δρ. 7 [8]

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ.* **3**.